

1996

Kenneth Krabat

~~Anja Laub-Methling~~

&

Kenneth Krabat

~~Anja Laub Methling~~

udgivet uden ALMs fotos

1996

&

Kenneth Krabat

~~Anja Laub Møthling~~

kun tekst i denne udgave

~~© 1996~~

sat med Times

~~produceret i et eks.~~

~~egget tryk~~

© forfatteren

udgivet som PDF
af forlaget Se, snel!

2019

&

slangesøjle
uden titel I

let modstand i buer sammenflydende krumt svedende modstand hvorhen
bør vi gå når vi går lyshvide af ilt fra mundbede huler i flammende have
af dryppende vox sommerfuglekysset & ku vingerne bane vejen lå en
verden ede flimrende på slangesøjler af soldans båret sitrende af jord i
forårsskud lavaer stivnende løfte om nattehimmelrummets himmel
nattesort håndnære næring hér

&

monolog for 6
uden titel II-VII

Brynjefast Livsduelig:

Skal vi kysse på stedet hvor vi står, skal vi trænge ind til steder, hvor kun sommerfugle og hvaler kommer, skal vi... være elskernde, med hinanden, for hinanden, tro med ingenting og intet, blot være dén, hver især, som aldrig før har været, og så trække de nye sko på?

Temperatursving Sensommerkold:

Tolv fingre om en arm, der er ikke kød på, du, der er intet at se, vi er gået galt i byen, du, vi spiser smalkost uden at vide... smalkost uden at vide, at vi i dette sekund spiser os selv... at vi i dette sekund spiser os selv, hinanden.

Måløs Retningsbetvunget:

At elske dig er som at elske.

Stene Suk:

Tak, jeg hør fået noget. Hvis du vil give mig mere, vil jeg gerne have, men jeg hør fået noget, tak. Er det denne vej, du vil, skal vi liste os af sted, uden at verden ser det, skal vi gå på vores ben, eller vil du have vidner? Nej... du er ikke dén, som vil have skabelsen bevidnet, du er dén der svømmer i jorden, jeg er flyveren af beton.

Befriende Sørgerand:

Forestil dig at være et lærrede, som ikke tog imcd farven. Forestil dig at være levende uden at vide det. Forestil dig, at nogen tog din hånd, og trak dig i den forkerte retning, og hånden føltes god og varm. Forestil dig, at der ikke var plads til at ånde, og du lige havde fået dine nye lunger. Forestil dig at du ikke behøvede forstille dig, forestil dig det, vil du? Forestil dig, at jeg ikke døde.

Medaljeret Bentri:

Hokus pokus, så er alting godt igen, mor kysser mig på panden, før mig på håret og Fanden trækker mig i benet, jeg hør mine nye sko på i seng, jeg vil aldrig tage dem af, hellere som cyoten biden benet af, end give efter for fornuft.

&

savnkongedød
uden titel VIII

jeg blæser på mig selv og tager på træk uden dig

vandet risler om mine fedder, nu månen trækker som nu, og nu trækker jeg mig ikke længere og går ret ud i vandet, vejvist af strømmen og trækket som taler og taler og taler om hjem

sammen går vi ud ad stranden, sammen går vi hjem ad stranden, sammen går vi ind over det bølgerende landskab, forladt og forladte af os. Sammen dræber vi skoven, sammen leder vi os dø, i arme af grene og ønsker om frose dage med strøg henover isen, men frosten har i dag udspillet sig selv, og vi kan ikke dø denne dag, desværre, vi kan ikke dø

så længe jeg vandrer med dig over isen, så længe jeg vandrer i verden totalt, så længe jeg kysser og stryger og baltaler dig *ind* fra havet, fra dybet og månen og kosmos og Altet og uforståelighed, så længe jeg vandrer, oprejst som primat, så længe jeg ikke kryber for intethedens kongestol, så længe det endnu er dig jeg savner, og ikke savnet af dig, så længe jeg fortsat kan træde min træds, så længe jeg tænker på os , og ikke på vi, så længe mit savn er mit og mit alene... så længe

jeg savner dig jeg savner dig jeg savner os i vante hænder, og kys der aldrig dør ud - og jeg dør uden dig, jeg forsvinder i går af mangel på hér, det salvselsfulde ved savnet har mistet magi

&

skønhedens pris
uden titel IX

skønheden brænder sine hænder og tager mig på tur gennem brønde
skønheden trænger til at komme på tværs i struber, vi hører
menneskemængden råbe højere og højere og støvet lægge sig som
hagl på bliktag

skønheden tager på tur og noget følger efter, som er mørkt og stort og
ønsker at vælte byer og lægge landzoner øde

skønheden øver sig på skønheden med håndholdte spejle, der er
betændelse i hver en linie og noget, noget er ved at spille klaver med
helvede masseret ind i hver en tone

skønheden dør ikke før nogen går hjem skønheden er stemmedøv og
åndeårtsblind vi må lyse for hinanden og hinanden på vej

skønheden tager på tur i sommerheden og sådan skal det være
skønheden tager ikke til takke men tager på tur i sommerheden, med
håndholdt spejl og betændelse lurer i hver linie og nogen spiller på klaver
mens andre masserer sig selv på ryggen

skønheden bringer bud om det som ikke har været, nogen sinde og en
kataklysmisk ildstorm renser jorden for orme

skønheden tager til takke med sig selv og sådan skal det være
for skønheden er skønheden og sådan skal det være og sådan skal det være
skønheden er tilbage og sådan skal det være

skønheden lader sig nøje med sig selv

skønheden vil ikke bære brænde ikke mere brænde til bålet skønheden
er en dukke uden øjne med udslået hår og nogen er ved at
massere musik ind i hovedbunden og nogen er ved at spejle sig og

&

række efter æg
uden titel X-XI

jeg var den der bød vand dryssede bred på fugle der steg når de havde spist

jeg var søgeren af ørkenselskab og trobranere uden nattero blå stativer til for sent-korte dage

jeg var den som stod på stiger over vandfald der faldt og faldt og faldt med hvirvelvandshuller

jeg var månen i alle faser og troløs som så benrødet rund af rivbliverde kys brobygger bedemand landsbytosse og abnorm

jeg var noget der taler til mørket og hører mørket svære igen og gentage tanken om tanken om Tanken Om

jeg var
jeg skal blive

jeg skal blive landfast med havet bygge bjærgefartøjer til skibbrudne
fyrtårne træde vande blandt delfiner og skyde mig ind på
det inderste inde

jeg skal blive alene blandt forestillinger om Alt åbne døre for det
ventende og lettende fugle efter at have spist hvert et "måske"

jeg skal blive ydmygt beundrende rosenplukkende fra hække langs veje
på landet til steder som ér

jeg skal blive brudt af knive der sakser de svageste strenge på fødselens
violin tårnfalke mig trådløst gennem vandet i brønden under vandet hvor
jeg bor

jeg skal blive lykken der udtales igen og igen og igen og igen
til den kan rumme sig selv

jeg skal blive berygtet for aldrig at ævvente blikket fra den som forstår

jeg skal blive

jeg vær